

Освітні технології розвитку дитини раннього віку

**Юрченко
Олена Едуардівна
Ст.викладач кафедри
дошкільної освіти**

Педагогічні інновації

- це результат творчого пошуку оригінальних, нестандартних рішень різноманітних педагогічних проблем.
- інноваційна педагогічна технологія – цілеспрямоване, систематичне й послідовне впровадження в практику оригінальних, новаторських способів, прийомів педагогічних дій і засобів, що охоплюють цілісний освітній процес від визначення його мети до очікуваних результатів.

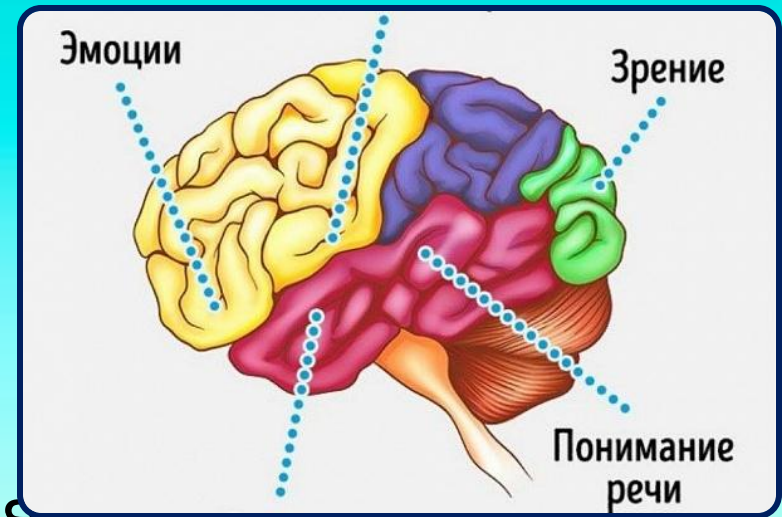
Алгоритм впровадження освітньої технології в практику роботи ДНЗ

- Знайомство з технологією та її вивчення.
- Апробація технології.
- Визначення проблем.
- Здійснення методичної допомоги щодо оволодіння методикою.
- Відкриті заняття та заходи.

Глен Доман (1919-2013)

- дитина до трьох років сприймає інформацію з надзвичайною швидкістю
- вік до трьох років вважається самим оптимальним для навчання.

Саме в цей період дитина володіє надзвичайною енергією та бажанням навчатись.

- од 6 місяців мозок людини досягає 50% дорослого об'єму, а до 3-ох років – 80%.

Передумовами надзвичайної популярності методик раннього розвитку дитини є наступні причини:

- **Перше.** Чим молодше дитина, тим краще, швидше ефективніше вона сприймає інформацію. Тільки від дорослих залежить, що буде записане в підсвідомості дитини – енциклопедичні знання, гармонійна красива музика та яскраві позитивні емоції або телевізійна реклама.
- **Друге.** Мозок, як і будь-який інший орган ***потребує тренування***. Якщо не привчити дитину збирати та аналізувати інформацію «з пелюшок», вона не захоче цього робити в майбутньому. Мозок росте завдяки його тренуванню.
- **Третє.** Не варто згадувати про підготовку до школи в останній рік, а поступово оволодівати знаннями та навичками, привити дитині бажання навчатись.

Методика Глена Домана

Основою методики є так звані «картки Домана», які використовуються для навчання та виховання дітей. Суть методу полягає в тому що дитині з самого раннього віку, фактично від народження, показують та озвучують серії карток з різних розділів знань. Вони мають однаковий розмір і різну тематику (математика, читання, енциклопедичні знання). Урок має тривати недовго, але проводитися кілька разів на день. Дитині показують і називають картки на відстані 35-40 см. від обличчя, які являють собою інформацію різних категорій. Одна секунда відводиться на показ і п'ять на те, щоб промовити назву. Доман рекомендує почати з 5-ти різних категорій знань, кожна з яких містить по 5 бітів (всього 25 карток) і показувати їх не менше трьох разів на день, поступово збільшуючи кількість категорій і темп показу.

Педагогічні технології М.О. Зайцева

Ця система навчання базується на методичних матеріалах, так званих «кубиках Зайцева», таблицях, методичних коментарях. Кубики Зайцева – це унікальний посібник для навчання читання **з двох років.**

Чому популярна методика раннього навчання дітей читати М. Зайцева?

- в основу навчання покладено ігрову діяльність;
- у процесі навчання повне розкріпачення поведінки, постійна зміна ігрової ситуації, елементи змагання, радість від ситуації успіху;
- позитивні емоції дитини;
- ритмічна діяльність (з кубиками);
- індивідуалізація і диференціація навчання дітей з урахуванням можливостей кожної дитини.

Основні принципи технології

- відмова від фонемного принципу, від звукового аналізу слів;
- в основу навчання читати покладено складовий принцип;
- ігнорування процесу ознайомлення дітей з буквами;
- проти навчання читати за азбуками.

- В кубиків різні розміри і кольори. У їх середині знаходяться маленькі дзвінки, які видають різні мелодійні звуки. Тому у маляти розвивається не лише техніка читання і рахунку, але і асоціативне, образне і творче мислення.
- Всі написи на кубиках, їх розміри, кольори і звуки спеціально розроблялися Зайцевим. В той же час таблиці допоможуть дорослим орієнтуватися в розвитку своїх дітей, тому що вони мають проекцію по всіх атрибутах кубиків.

Навчання читання за кубиками М. Зайцева відбувається в три етапи:

1. Ознайомлення з кубиками і таблицями, вивчення складів.
2. Читання одного слова.
3. Читання тексту, ігри-тексти з кубиками.

Такий самий підхід як для навчання читанню реалізується і при формуванні в дітей елементарних математичних уявлень.

Методика Марії Монтессорі

Основа філософії Монтессорі – це переконання, що надаючи дитині відповідну освіту і необхідну свободу, забезпечуючи її потреби та виховуючи в ній впевненість у власних силах, любов до життя, повагу, у відповідь можна очікувати такого ж ставлення, а в майбутньому вона повною мірою реалізує себе.

- створюється спеціально облаштоване приміщення
- Кімната умовно поділяється на 5 зон – Навички практичні

Сенсорика;

Математика;

Розвиток мови;

Космічне виховання.

- В кожний момент часу дитина сама визначає чим вона буде займатись. ***Завдання педагога допомогти дитині виконати завдання самій.***

Система Монтессорі готує дитину не до школи, а до реального життя. Різновіковий колектив допомагає дитині опанувати найскладнішу з наук – **уміння бути одночасно особистістю і частиною колективу, уміння будувати стосунки з однолітками, молодшими і старшими дітьми, з дорослими.**

Розвиваючі ігри Воскобовіча

Цілі занять з ігровими матеріалами
Воскобовіча:

- Розвиток у дитини пізнавального інтересу і дослідницької діяльності.
- Розвиток спостережливості, уяви, пам'яті, уваги, мислення і творчості.
- Гармонійний розвиток у дітей емоційно-образного та логічного начал.
- Формування базисних уявлень про світ,
математичних поняттях,
звуколітерних явищах.
- Розвиток дрібної моторики.

Методика Нікітіних

- система виховання та оздоровлення дітей;
- на думку Нікітіних у дорослих в спілкуванні з дитиною присутні дві крайності.

Перша – це заорганізованість та надопіка. Часу для самостійної діяльності дитині не залишається.

Друга крайність полягає в занедбаності дитини, коли спілкування з нею зводиться виключно до формального обслуговування потреб – накормити, одіти, покласти спати.

Це веде до психологічного голодування та затримки в емоційному та психічному розвитку.

Основні принципи автори методики визначають наступним чином:

1. Свобода творчості дітей в заняттях. Діти займаються скільки хочуть, поєднуючи спорт з усіма іншими видами діяльності.

2. Легкий одяг та спортивна обстановка в квартирі. Спортивні снаряди наряду з меблями входять у повсякденне життя хлопців із самого раннього дитинства.

3. Участь дорослих у дитячих іграх, змаганнях, та й взагалі - в самому житті дітей.

Технологія Є.Глушкової “М'яка школа”

методика цілісного розвитку у вигляді системи ігрових вправ для сімей з дітьми будь-якого віку і будь-яких особливостей розвитку, розроблена на основі м'яких стилів бойових мистецтв і спрямована на послідовне розкриття в людині вродженої здатності бути гнучким, сміливим, чуйним, вміти адекватно реагувати на будь-яку складну ситуацію.

Основа всіх ігор і прийомів - це **п'ять базових вправ,**

які поступово усклад-
нюються і комбінуються

- акробатика (безпечні
м'які падіння і перекиди)
- виповзання;
- штовхання;
- викручування;
- прилипання.

Базові методи

М'яка школа розглядає людину як неподільне ціле.

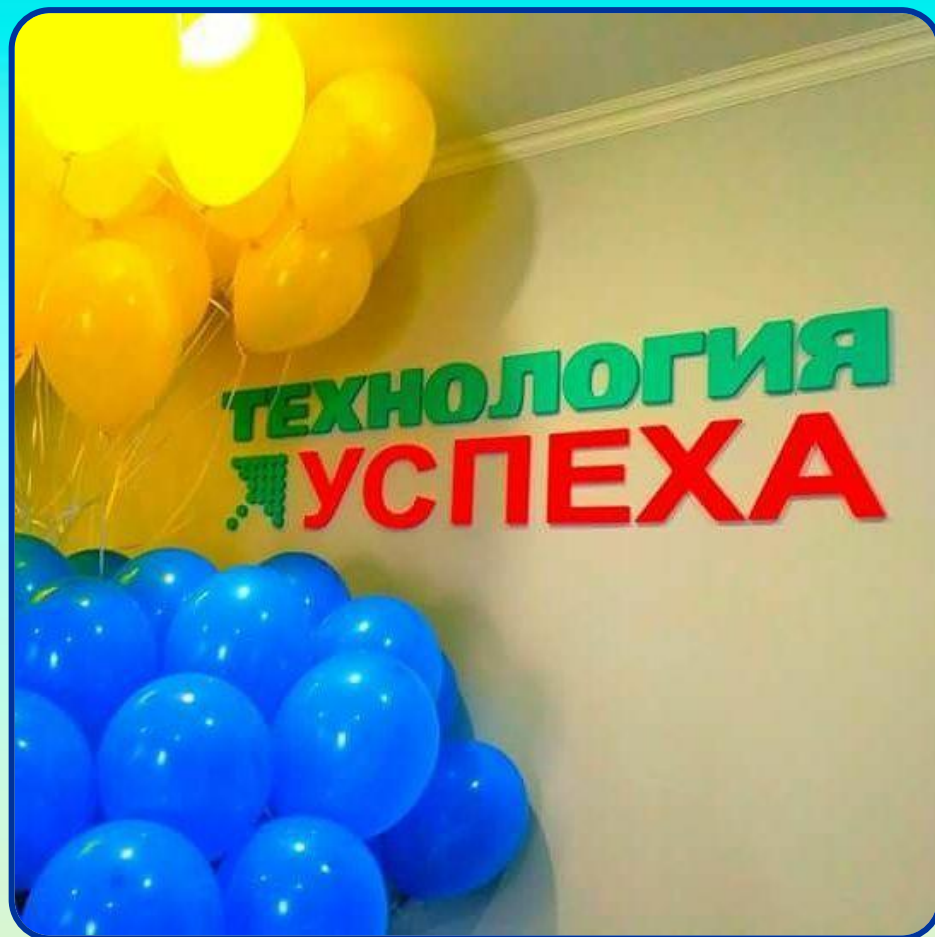
Суть методики - три «Т»:

- **Тискання:** спочатку полюби, потім вчи, тілесна похвала, формування схеми тіла, відновлення і розвиток нейронних зв'язків спрямованих на здоровий розвиток;
- **Творчість:** індивідуальний підхід, ситуативне реагування, чуйність до всіх і кожного, постійне придумування нових завдань і їх рішення;
- **Труднощі:** йдемо туди, де складно і робимо собі приємно, вчимося вирішувати будь-які завдання з інтересом і радістю.

Технологія „створення ситуації успіху" (автор — А.С.Бєлкін)

Витоки цієї технології у педагогічній діяльності А.С. Макаренка, який розробляв ідею „завтрашньої радості", В.О. Сухомлинського, який створив „Школу радості".

Мета: створити ситуацію успіху для розвитку особистості дитини, дати можливість кожному вихованцю відчувати радість досягнення успіху, усвідомлення своїх здібностей, віри у власні сили.

Ситуація успіху — це суб'єктивний психологічний стан задоволення наслідком фізичної або моральної напруги. Ситуація успіху досягається тоді, коли сама дитина визнає цей результат як успіх. Виникає у суб'єкта після здолаття своєї боязкості, невміння, незнання, психологічного ураження тощо.

Концептуальна основа:

- успіх у будь-якій діяльності надихає й окриляє людину, надає їй упевненості, підсилює інтерес до цієї діяльності;
- постійні невдачі пригнічують, розчаровують, засмучують, знижують інтерес, викликають байдужість до діяльності чи навіть відразу до неї;
- успіх у навчанні впливає на всі види діяльності в майбутньому дорослому житті, на вибір нею професії, на її соціальний статус;
- успішність у навчанні тісно пов'язана з його гуманізацією та індивідуалізацією.

Завдання педагога -

допомогти особистості дитини зрости в успіху, дати відчувати радість від здолаття труднощів, зрозуміти, що дарма в житті нічого не дається - треба докласти зусиль, і успіх буде еквівалентним затраченим зусиллям.

Реалізація технології „створення ситуації успіху“

виробляє найціннішу людську якість - стійкість у боротьбі з труднощами. Створення ситуації успіху має штучний характер, оскільки педагог на певний час (у певний момент) **посилює оцінний акцент на гідну працю дитини, при цьому не звертаючи увагу на недоліки.**

Ситуація успіху - це таке цілеспрямоване, організоване поєднання умов, за яких створюється можливість досягти значних результатів у діяльності як окремо взятої особистості, так і колективу в цілому. Це результат продуманої та підготовленої стратегії і тактики педагога, сім'ї. Педагог розуміє тимчасовість створюваної ситуації, яка в подальшому коригується. Коли дитина повірить у свої сили, можна вказувати на

Педагогічна технологія „створення ситуації успіху” має на увазі створення різноманітних видів радості, використання прийомів роботи з різними категоріями дітей. Ці прийоми - творчість вихователя:

- „емоційне погладжування” — усмішкою, поглядом дати зрозуміти, що педагог схвалює поведінку;
- анонсування - попереднє обговорення з дитиною, що треба буде зробити, репетиція події;
- „гидке каченя” — створення можливостей для розквіту дитини;
- „миша у сметані” - вселення впевненості у свої сили, заклик до подолання труднощів;
- "сходи" - поступове ведення вихованця сходинками знань, психологічного самовизначення;
- „даю шанс” - підготовка педагогом ситуації, в якій дитина розкриває власні можливості;
- „навмисна помилка” - активізація уваги дітей.

Список літератури:

1. Буркова Л. Технології в освіті / Л.Буркова // Рідна школа. — 2001. — № 2.- С 11-20.
2. Галіцина Л. Інноваційна діяльність ЗНЗ. – К.- 2005. – 128с.
3. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. Практикум: навчальний посібник/І.М. Дичківська.- К.: Видавничий Дім “Слово”, 2014.-448 с.
4. Здобутки освітян Запорізького регіону. Антологія перспективного педагогічного досвіду закладів освіти Запорізької області. Випуск 10 /За редакцією Р.М. Ніколаєвськом. – Запоріжжя: ТОВ «ЛПС» ЛТД, 2009. – 144с.
5. Інноваційні технології в дошкільній освіті: Збірник абстрактів Міжнародної науково-практичної інтернетконференції, м. Переяслав-Хмельницький, 28-29 березня 2018 р. / за заг. ред. Л. О. Калмикової, Н. В. Гавриш. Переяслав-Хмельницький: ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди», 2018. 266 с.
6. Перлини педагогічної майстерності. – Тернопіль, 2014. – с.71.
7. Якименко С.І. Педагогічні ідеї Софії Русової та Марії Монтессорі: порівняльний аналіз: монографія/С.І. Якименко,Г.С. Міленіна. - .- К.: Видавничий Дім “Слово”, 2015.-296 с.